

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

16 mei 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de meerkost voor de sporter met een handicap

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het eventuele afschaffen van de ondersteuning cultureel aanbod in sociale vakantiecentra

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het advies van de Jeugdraad in verband met de billijke vergoeding

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Woensdag 16 mei 2001

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 9.35 uur.*

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de meerkost voor de sporter met een handicap

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwkerke tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de meerkost voor de sporter met een handicap.

Minister Anciaux zal antwoorden in de plaats van minister Sauwens.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in het regeerakkoord staan bij de verschillende bevoegdheidsdomeinen projecten ingeschreven inzake gelijke kansen. Ook voor het onderwijs voeren we dit debat. Voor iemand met een handicap moet het mogelijk zijn dat hij even gemakkelijk zijn sport kan beoefenen als een valide sporter. Op het veld zijn er echter belangrijke obstakels. Zo is er in de eerste plaats de aankoop van materiaal. Een sportrolstoel van een basketter krijgt bijvoorbeeld heel wat te verduren. De karretjes gaan dan ook geen hele sportcarrière mee. Dit betekent dat de sporter tijdens zijn loopbaan verscheidene rolstoelen moet kopen. Dit kost hem per karretje ongeveer 100.000 frank. Die som wordt niet terugbetaald door het Vlaams Fonds voor Personen met een Handicap.

Een ander probleem is dat men moet zorgen voor een persoonlijke begeleiding van de persoon met een handicap. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan een

blinde sporter. Iemand moet hem leiden en begeleiden van en naar het veld. Daarbij komt nog de verplaatsing. Als er ergens een wedstrijd wordt georganiseerd, moeten er heel wat meer mensen worden ingeschakeld, moet men meer afspraken maken en zijn er heel wat bijkomende kosten.

In andere landen bestaat er reeds een regeling voor de aankoop van allerlei hulpmiddelen. In Vlaanderen is dat nog niet het geval. Het zou goed zijn een totaalbeeld te krijgen van wat er gebeurt op het veld en op een wetenschappelijke manier te berekenen wat de meerkost is voor een gehandicapte sporter in vergelijking met een valide.

Mijnheer de minister, bestaat hierover al iets ? Bent u bereid een dergelijke studie te laten uitvoeren ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, er is op dit ogenblik in Vlaanderen nog geen wetenschappelijk onderbouwd studiewerk verricht naar de specifieke meerkost die een sporter met een handicap zou moeten dragen.

In de beleidsnota 'Sport 2000-2004' staat echter duidelijk de missie omschreven van de Vlaamse regering, namelijk 'een sportbeleid voeren om zoveel mogelijk mensen in Vlaanderen zo regelmatig mogelijk te laten sporten op ieders prestatieniveau, in kwaliteitsvolle omstandigheden en dit met uitdrukkelijke vrijwaring van de integriteit van de sport'.

Als we deze missie ook echt willen waarmaken, dan moeten we waarborgen bieden dat iedereen sport kan beoefenen op zijn prestatieniveau. Dit houdt in dat ook de sporter met een handicap zijn sport in de meest kwaliteitsvolle omstandigheden moet kunnen vervullen.

Anciaux

Op uw eerste vraag moet ik echter negatief antwoorden. Ik ben wel bereid om een behoefteonderzoek terzake te laten uitvoeren, teneinde een aantal gepaste en specifieke beleidsmaatregelen te treffen ten voordele van de gehandicaptensport. Ik zal nagaan of dit nog dit jaar kan worden uitgevoerd. Ik kan u evenwel reeds melden dat tijdens voorbereidende 'Trojkavergaderingen' in het kader van het EU-voorzitterschap, de problematiek van de gehandicaptensport op de Europese agenda werd geplaatst.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, ik had uw antwoord ten dele verwacht. Qua timing is het echter belangrijk dat deze studie wordt uitgevoerd in de loop van volgend jaar. Dat moet haalbaar zijn. Zo kunnen we eind volgend jaar een aantal conclusies trekken en maatregelen nemen. Ook het departement Welzijn moet in het gelijkemansbeleid zijn verantwoordelijkheid nemen als blijkt dat er een tekort aan uitkeringen is voor allerlei soorten hulpmiddelen. Ik kijk uit naar de resultaten van de studie. Ik hoop dat er nog tijdens deze legislatuur een duidelijke screening wordt gemaakt en dat we de gepaste maatregelen nemen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, ik ben echt wel bereid hier onderzoek naar te verrichten. Dat zal vanzelfsprekend gebeuren tijdens deze legislatuur. Ik zal zelfs niet wachten tot het eind ervan. Ik zal nagaan of er nog mogelijkheden en middelen zijn om reeds dit jaar een aanzet te geven.

Mijnheer Van Nieuwkerke, als de behoefte reëel is, lijkt dit me een belangrijke prioriteit. U moet me wel nog even de tijd gunnen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het eventuele afschaffen van de ondersteuning cultureel aanbod in sociale vakantiecentra

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwkerke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het eventuele afschaffen van de ondersteuning cultureel aanbod in sociale vakantiecentra.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, tot op heden kunnen culturele gezelschappen optreden in de erkende Vlaamse vakantiecentra voor sociaal toerisme. De subsidiëring bestaat erin dat voor elke frank die de privé-sector investeert, de overheid ook een frank bijdraagt. Het gevolg van dit beleid is dat men enerzijds kwalitatieve animatie kan aanbieden in de vakantiecentra, anderzijds kan de klant zeer goedkoop een culturele manifestatie bijwonen.

Men doet aan cultuurspreiding. De vakantiegan- gers zijn geen gewone cultuurtoeristen. Als het slecht weer is aan de kust, wordt er gezorgd voor animatie en cultuur. In 1999 ging het om een kleine 100.000 mensen waarvoor men laagdrempelige activiteiten organiseerde. De culturele gezelschappen die de manifestatie verzorgen, kunnen rekenen op ongeveer 500 contracten per jaar. Dat is toch niet gering.

Mijnheer de minister, volgens geruchten zou u van plan zijn deze regeling af te schaffen. Het gerucht komt van het ministerie zelf, meer bepaald van de cel Volksontwikkeling en Bibliotheekwerk.

Graag had ik hierover wat meer duidelijkheid gekregen. Mijns inziens betekent een afschaffing van de ondersteuning immers een culturele aderlating.

Er werd reeds gesnoeid in de toelagen aan de centra, bijvoorbeeld voor de uitstappen en de geleide bezoeken. Ook daar heb ik heel wat vragen bij,

Van Nieuwkerke

maar die vormen niet onmiddellijk het onderwerp van mijn vraag om uitleg.

De sector zelf klaagt ook over een onvoldoende overleg met de minister rond deze materie.

Graag had ik van u vernomen of u inderdaad van plan bent om die vorm van cultuurspreiding in de sociale vakantiecentra te schrappen. En bent u bereid, vooraleer maatregelen te nemen, hierover met de organisaties overleg te plegen ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Deze problematiek is in deze commissie reeds herhaaldelijk aan bod gekomen naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. In de begroting 2001 is het bedrag, voorzien in het programma 45-2, basisallocatie 33-55, met name de ondersteuning van de culturele animatie in de erkende vakantiecentra, inderdaad weggevalen. Dit betekent echter niet dat de subsidiëring van culturele manifestaties binnen de sector van de vakantiecentra wordt afgeschaft. Wel is het zo dat de bestaande regelgeving aangepast wordt en wel in volgende zin.

In eerste instantie wordt de rubriek 'Show en Variété' niet langer opgenomen in het boek 'Culturele Manifestaties in Vlaanderen'. Voor de bijzondere doelgroepen zal in de toekomst een specifiek aanbod worden uitgebouwd. Dit aanbod zal worden samengesteld door de VZW Cupido die tot taak heeft een systeem van tegemoetkomingen uit te werken en een aanbod samen te stellen dat gericht is op bijzondere doelgroepen. Deze bijzondere doelgroepen zijn onder meer de rustoorden en de psychiatrische instellingen, waar laagdrempelige programma's een noodzaak zijn.

Mijns inziens kunnen de vakantiecentra hier niet onder gecatalogeerd worden. Dit wil zeggen dat de vakantiecentra in de toekomst niet langer een tegemoetkoming krijgen van de Vlaamse Gemeenschap voor optredens van artiesten uit de rubriek 'Show en Variété'. Het is echter zeker niet de bedoeling om de ondersteuning die aan de vakantiecentra gegeven wordt, af te schaffen. Wel pleit ik voor een degelijke kwaliteitsverbetering. Uit onderzoek is immers gebleken dat de programma's die in de vakantiecentra gesubsidieerd werden van een bedenkelijk laag cultureel niveau waren. Men kan hier zeker niet spreken over een uitgebalanceerd aanbod van culturele activiteiten.

Binnen de nieuwe regeling zullen de vakantiecentra een beroep kunnen doen op het algemene aanbod dat vervat is in het boek 'Culturele Manifestaties in Vlaanderen'. Dit is een zeer ruim en kwalitatief aanbod dat zich uitspreidt over zeer diverse soorten, disciplines, genres en dergelijke.

Ook is het zo dat in vergelijking met de culturele verenigingen, de vakantiecentra van een hogere tegemoetkoming kunnen genieten, namelijk 50 procent van de uitkoopsom in plaats van een derde van die uitkoopsom, telkens met een maximum van 36.000 frank. Per vakantiecentrum bedraagt de jaarlijkse maximale tegemoetkoming 120.000 frank, een bedrag dat ik zal optrekken tot 150.000 frank. Dit is hetzelfde plafond als bij de cultuurcentra en de gemeenschapscentra, de cultuurspreiders bij uitstek.

Binnen de vakantiecentra is er voldoende potentieel aanwezig om met de nodige creativiteit een gediversifieerd programma samen te stellen, zodat de vele vakantiegangers uit het sociaal toerisme ook de gelegenheid krijgen om te participeren aan waardevolle culturele projecten en initiatieven.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Uit het antwoord van de minister leid ik af dat hij een alternatief, dus een nieuwe manier van werken aanbiedt.

Werd dit wel in overleg met de sector gedaan ? Heeft de minister de sector daarover geïnformeerd ? Ik denk dat dit niet het geval is en dat vind ik bijzonder jammer.

Minister Bert Anciaux : Het gaat hier niet om een nieuwe aangelegenheid, maar om een materie die reeds werd besproken in het kader van de begroting 2001. Naar aanleiding van die begrotingsbesprekingen werden ook de culturele centra geïnformeerd over het feit dat deze specifieke en bijna automatische subsidiëring voor hun culturele animatie in die vakantiecentra wegviel. Daartegenover staat echter dat zij op een zelfs bevoorrechte wijze aanspraak kunnen maken op de algemene regel die voor iedereen geldt.

Ik zag eerlijk gezegd niet in waarom daar zomaar een gunstmaatregel moest blijven bestaan. Daarover bestond in de commissie zelfs een grote consensus.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Voorzitter

- *De vergadering wordt geschorst om 09.53 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 10 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het advies van de Jeugdraad in verband met de billijke vergoeding

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandebossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het advies van de Jeugdraad in verband met de billijke vergoeding.

De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, een tijdje geleden stelde ik een vraag over de billijke vergoeding. Als gevolg van de auteurswet van 1994 kunnen uitvoerende kunstenaars immers worden vergoed door de inning van een billijke vergoeding via beheersvennootschappen. Ik stelde die vraag in het licht van de fuivenproblematiek. Ik vroeg me af hoe het terzake zat met de billijke vergoeding, daar die wellicht een moeilijke situatie zou veroorzaken voor de organisatoren. Er is immers de billijke vergoeding, er is Sabam, er is ook sprake van een stijging van de zaalprijzen. Mijnheer de minister, u kondigde toen terecht aan dat er een initiatief zou worden genomen. Er vond terzake overleg plaats. Vervolgens werd er een akkoord bereikt tussen het jeugdwerk, de beheersvennootschappen en het ministerie van Justitie.

Maar blijkbaar was daarmee de kous niet af. Onder druk van de horecasector, zo blijkt, heeft men die overeenkomst herroepen. Ondertussen hebben verscheidene spelers opnieuw hun standpunt kenbaar gemaakt over die billijke vergoeding. Zo is er het advies over de billijke vergoeding, uitgebracht op 28 maart 2001 door de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap. De raad reikt in dat advies een aantal oplossingen aan voor dit probleem. De fuiforganisatoren binnen die sociaal-culturele sector, maar ook de sector in zijn geheel, hebben ondertussen al gereageerd. Het lijkt me absoluut noodzakelijk dat men opnieuw gaat praten.

De overeenkomst die nu wordt voorgesteld lijkt me onhoudbaar. Nemen we maar het voorbeeld van de polyvalente zalen, waarvan men stelt dat er 30 activiteiten met een forfaitaire vergoeding kunnen plaatsvinden. Het zal een organisator maar overkomen dat hij de 31ste activiteit moet organiseren. We zijn dus beland in een geblokkeerde situatie. Enerzijds hebben de uitvoerende kunstenaars en producenten inderdaad het recht om aanspraak te maken op een vergoeding. Anderzijds spelen natuurlijk ook maatschappelijke gegevens een rol. Dan heb ik het over de hele gesubsidieerde sociaal-culturele en jeugdsector. Zij verzeilen in een vestzak-broekzakoperatie. Ze zullen hun middelen moeten besteden aan het betalen van onder meer die billijke vergoeding. Een aantal van hun voorstellen lijken me zeer redelijk. Gezien de administratieve rompslomp die ontstaat is er de vraag naar een vereenvoudiging van de formulieren. Er is ook de vraag naar samenwerking tussen Sabam en de beheersvennootschappen die instaan voor de inning van die billijke vergoeding. Ook vraagt men dat die vergoeding niet zou worden gekoppeld aan de oppervlakte van de zaal of de plaats waar de activiteit in kwestie plaatsvindt. Zowel in de jeugdsector als in de sociaal-culturele sector vraagt men terecht dat er eindelijk duidelijkheid zou komen over deze billijke vergoeding.

Ik zal het niet meer hebben over Sabam, zoals ik dit enkele jaren geleden heb gedaan. Wel wil ik opmerken dat de Sabam-tarieven niet overal en altijd echt doorzichtig zijn. Maar dat is een andere kwestie. Mijnheer de minister, neemt men opnieuw een initiatief ? Zijn de gesprekken opnieuw begonnen ? Wat gebeurt er nu eigenlijk in 2001 met die billijke vergoeding ? Zijn die formulieren in omloop ? Bij mijn weten niet, ik heb er althans nog geen gezien.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze problematiek beroert iedereen die actief is in het jeugdwerk en in het sociaal-cultureel werk. Ik steun het standpunt dat door een aantal Vlaamse ministers met betrekking tot deze problematiek gezamenlijk werd ingediend. Hopelijk wordt er in een goede verstandhouding met het federaal niveau een correcte oplossing gevonden. Inderdaad, als we maar subsidiëren om vergoedingen te betalen, dan worden de doelstellingen van onze subsidiëring wel erg met de voeten getreden.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Vandebossche heeft gelijk. We zijn al anderhalf jaar intensief met dit dossier bezig. Het is bovendien een frustrerende bezigheid, omdat er tot op heden weinig openingen geweest zijn. Maar misschien schijnt er nu toch nog licht aan het eind van de tunnel.

Op woensdag 2 mei werd de werkgroep van de Vlaamse regering ontvangen op het kabinet van minister Verwilghen voor een vergadering over de billijke vergoeding. De werkgroep is opgericht bij besluit van de Vlaamse regering van 7 april 2000 en werkt een gezamenlijk standpunt uit. Daarbij wordt rekening gehouden met de specificiteit van de betrokken sectoren : de non-profitsector, de sociaal-culturele sector, de jeugdsector, de toeristische sector, de welzijnssector en de sportsector. Tevens wordt rekening gehouden met de gevolgen voor het vrijwilligerswerk en voor de administratieve werkbaarheid.

De opmerkingen van de Vlaamse Jeugdraad komen in grote mate overeen met het standpunt van de Vlaamse regering, dat verdedigd werd op de bijeenkomst van 2 mei jongstleden. Ik neem aan dat u op de hoogte bent van dat standpunt.

De vergadering op het kabinet van minister Verwilghen verliep in een positieve sfeer. Vooraf hebben we duidelijk gesteld dat de sociaal-culturele sector akkoord gaat met het principe van de betaling van de billijke vergoeding, maar dat we een aparte regeling wensen om tegemoet te kunnen komen aan de specificiteit van de sociaal-culturele sector en de non-profitsector.

Momenteel wordt het akkoord van 20 april door het kabinet van minister Verwilghen ten gronde onderzocht. Het werd voorbereid door het paritair comité 42, en er werd een regeling in uitgewerkt voor de jeugthuizen en de polyvalente zalen. Minister Verwilghen houdt zijn beslissing in beraad en wacht op de vergadering van vandaag, waarop de

werkgroep van de Vlaamse regering en de vertegenwoordigers van de sector uitgenodigd zijn om ons standpunt opnieuw toe te lichten.

Na anderhalf jaar van moeilijke stappen, of helemaal geen stappen, zodat we geregeld ons geduld verloren, hebben we nu, voorzichtig gesteld, voor het eerst de indruk dat er een positieve oplossing uit de bus kan komen. We moeten dus alles op alles zetten. Om de onderhandelingen niet in gevaar te brengen en om de sfeer positief te houden, kan ik er vandaag niet meer over zeggen.

Voor 2001 wordt het vooralsnog niet afgedwongen. Wettelijk is er een verplichting, maar tijdens onderhandelingen kan het niet afgedwongen worden.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mijnheer de minister, ik dank u voor de genomen initiatieven. Er is een sterke vereenvoudiging nodig van alle rompslomp die ermee gepaard gaat, maar vooral is er een grote transparantie van het inningssysteem nodig. Ik dring daar sterk op aan, want dezelfde vragen kunnen gesteld worden over de inningssystemen van Sabam.

Minister Bert Anciaux : In onze eisenbundel zitten onder andere een eigen akkoord voor de non-profitsector, het invoeren van andere en meer criteria dan de oppervlakte van de zaal, en een sterke vereenvoudiging en transparantie van het inningssysteem. Die eisen zijn mede door de sector zelf ingegeven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident is gesloten om 10.11 uur.*
